

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3325/2023. (VI. 21.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.III.20.976/2022/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Réti, Várszegi és Társai Ügyvédi Iroda; képviseli: dr. Réti László ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján – a Fővárosi Törvényszék 22.P.20.552/2021/21. számú ítéletére és a Fővárosi Ítéletábla 7.Pf.20.144/2022/6/II. számú ítéletére is kiterjedően – a Kúria Pfv.III.20.976/2022/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy lényege, valamint az indítvány a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó (az előzményi per felperese) brit állampolgár, aki 2019. január 7-én magyar állampolgárságot is szerzett. Az általa képviselt zártkörűen működő részvénytársaság (a továbbiakban: társaság) 2014. július 25-ig bérelt egy szántó művelésű ágú külterületi ingatlant (a továbbiakban: ingatlan) a Magyar Államtól (az előzményi per alperese, a továbbiakban: alperes). Ezt követően az alperes nevében eljáró Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (a továbbiakban: NFA) az ingatlanra a 2014. október 16-tól 2034. október 15-ig terjedő időszakra haszonbérleti szerződést kötött egy másik haszonbérelővel. A társaság ezen szerződés relatív hatálytalanságának megállapítása iránt pert indított, keresetét a bíróság jogerősen elutasította.
- [4] Az NFA 2016. március 16-ára az ingatlan értékesítésére árverést tűzött ki, amelynek nyertese az indítványozó lett. Az adásvételi szerződés megkötésére 2018. január 18-án került sor, azt követően, hogy az indítványozó a szerződéskötés elmaradása okán keresetet terjesztett elő a szerződés létrehozása iránt. Az adásvételi szerződés kifüggesztése alatt az ingatlan új haszonbérelője bejelentette, hogy elővásárlási jogával élni kíván. Elővásárlási joga ranghelyeként a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi tv.) 18. § (1) bekezdés e) pontjára és b), c) pontjára, valamint a 18. § (4) bekezdésére hivatkozott, amely alapján vele az NFA „elővásárló adásvételi szerződésbe belépését tanúsító okirat” megnevezésű szerződést kötött.
- [5] Az indítványozó ezt követően keresetet terjesztett elő az alperessel és az ingatlan új haszonbérelőjével szemben, kérve az elővásárlási nyilatkozat és az annak alapján kötött adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítását. A keresetet a bíróság jogerősen elutasította. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéletábla 7.Pf.20.690/2019/6. számú ítéletének indokolása szerint az új haszonbérelő a törvényben biztosított lehetőséggel élve gyakorolta az elővásárlási jogát, nyilatkozatának tartalma a jogszabályi előírásoknak megfelelt. Az NFA az indítványozó és az elővásárlásra jogosultat megillető ranghely összevetésével döntött arról, hogy az árverési vevővel kötött szerződést nem tekinti hatályosnak, helyébe az elővásárlásra jogosult lépett be a szerződésbe. Ez az alanyváltozás az indítványozóval kötött adásvételi szerződés relatív hatálytalanságát vonja maga után, más következménye ennek a jogszabályi rendelkezések alapján nincs, ezért az indítványozónak azt kellett volna kérnie, hogy az alperes és az új haszonbérelő közti adásvételi szerződés vele szemben hatálytalan. Ennek eredményessége után lehetett volna vizsgálni, hogy az állam kötelezhető-e az indítványozóval kötött szerződés teljesítésére, ilyen kereseti kérelmet azonban nem terjesztett elő, ezért a bíróság az új haszonbérelő elővásárlási ranghelyét sem vizsgálhatta.
- [6] Az indítványozó ezek után ismét bírósághoz fordult. Keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az egyenlő bánásmóddhoz fűződő személyiségi jogát, mert hátrányos megkülönböztetésben

részesült, amikor brit állampolgársága miatt az árverésen tulajdonjogot szerzett magyar állampolgársággal rendelkező többi személyhez képest jóval később – csak per kilátásba helyezése és a magyar állampolgárság megszerzéséhez szükséges alkotmányos alapismeretek vizsga letételét követően – kötötte meg vele az adásvételi szerződést. Az alperes nem tett eleget továbbá az elővásárlási nyilatkozatok megfelelő értékelésére vonatkozó jogszabályi kötelezettségeinek sem, és olyan személlyel kötött adásvételi szerződést, aki az elővásárlásra jogosultak sorában mögötte állt. Emellett az NFA többszöri kérelme ellenére sem tájékoztatta az ingatlan árverésével kapcsolatos információkról, és nem biztosította az eljárás átláthatóságát. Keresetében kérte továbbá az alperes kötelezését személyiségi jogai megsértése miatt sérelemdíj, valamint a hátrányos megkülönböztetéssel, a jóhiszeműség és tisztesség elvének, valamint a joggal való visszaélés tilalmának megsértésével okozott vagyoni kára megfizetésére.

- [7] A Fővárosi Törvényszék a 2021. december 14-én kelt, 22.P.20.552/2021/21. számú ítéletével a keresetet elutasította. A bíróság szerint az indítványozó nem valószínűsítette, hogy brit állampolgársága miatt az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 19. § (1) bekezdésében írtak szerint hátrány érte. A per tárgyára figyelemmel a bíróság álláspontja szerint annak volt döntő jelentősége, hogy az indítványozó külföldi állampolgárságára volt-e visszavezethető, hogy végül az alperes az új haszonbérővel kötötte meg az adásvételi szerződést, és ez az indítványozó szempontjából olyan hátránnyá értékelhető-e, amelyre sérelemdíj iránti, illetve kártérítési igényt alapíthat. A bíróság álláspontja szerint nem volt megállapítható, hogy a szerződéskötés elhúzódásának oka az indítványozó külföldi állampolgársága lett volna, ahogyan az sem, hogy a magyar állampolgárokhoz képest hátrányos elbírálásban részesült volna.
- [8] A Fővárosi Ítéltábla 2022. május 11-én kelt, 7.Pf.20.144/2022/6/II. számú ítéletével az elsőfokú döntést helybenhagyta. A másodfokú bíróság kimondta, hogy a Magyar Állam az új haszonbérővel érvényes, az indítványozóval szemben hatályos adásvételi szerződést kötött, ezért az eljárása nem sérti a jóhiszeműség és a tisztesség követelményét, és a joggal való visszaélés tilalmába sem ütközik. Rámutatott: az indítványozó a tájékoztatási kötelezettség NFA általi megszegésére anélkül hivatkozott, hogy jogszabályban előírt adatokat, és azok közlésére vonatkozó határidőket megjelölt volna, így konkrét mulasztást nem igazolt, emiatt a hátrányos megkülönböztetésre való hivatkozás nem megalapozott. Hasonlóan alkalmatlan az indítványozó által állított diszkrimináció alátámasztására önmagában a más árverési vevőkkel történő korábbi szerződéskötés ténye, mivel a perben az alperes meg nem cáfolt adatai szerint más magyar állampolgárokkal is jelentős idő elteltével vagy még nem is került sor a szerződéskötésre. A késedelmes szerződéskötésre az indítványozó azért sem hivatkozhat, mert a vele létesített jogviszony az új haszonbérő és az NFA közti szerződéskötés folytán joghatás kiváltására alkalmatlanná vált, hatálytalan szerződés késedelmes megkötése pedig alappal nem kifogásolható.
- [9] A korábbi, érvénytelenség megállapítása iránti per kapcsán a másodfokú bíróság hangsúlyozta, az anyagi jogerő miatt a korábban már hivatkozott érvénytelenségi okra (arra, hogy az új haszonbérő jogszabályba ütköző módon gyakorolta az elővásárlási jogát) alapítva ismételen nem vitatható az elővásárlási jognyilatkozat és az annak alapján megkötött adásvételi szerződés érvényessége. Az elővásárlási jog ranghelyének téves megjelölése nem teszi érvénytelenné az elővásárlási joggyakorlást, ahogyan a ranghelyek nem helytálló rangsorolása sem teszi érvénytelenné a szerződést, ezek vizsgálatára csak a relatív hatálytalanság megállapítása iránti perben lett volna lehetőség. Ilyen per megindításának hiányában, illetőleg az érvényesség tekintetében fennálló *res iudicata* folytán az új haszonbérő elővásárlási joggyakorlását és a vele megkötött szerződést érvényesnek, az indítványozóval szemben hatályosnak kell tekinteni. Rámutatott arra is az ítéltábla, hogy bár az indítványozó követelése a korábbi perben előterjesztett igényétől jogcímében eltér, ugyanakkor az elbírálása a relatív hatálytalanság iránti perben tartozó kérdések érdemi vizsgálatát tette volna szükségessé, amelyre személyiségi jogi perben nincs lehetőség. Idézte a Kúria több határozatában is kifejezésre juttatott azon gyakorlatot, amely szerint a személyiségi jogi per nem lehet más eljárások „árnyékper”, nem alkalmas más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére, de még a véleményezésére sem.
- [10] A jogerős ítélet ellen az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a joggyakorlat egységének biztosítása, valamint a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége miatt van helye a felülvizsgálat engedélyezésének. A Kúriának abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perben hozott jogerős ítélet kihat-e ugyanannak a szerződésnek a megkötés körülményei jogellenességére alapított kártérítési perre annak hiányában, hogy abban a perben a károkozó jogellenes magatartását a bíróságok nem vizsgálták. A jogbiztonság elvének a sérelmét is állította, mert a jogerős ítélet

nem vont le az alperesnek az NFA együttműködési kötelezettséget sértő eljárásának következményeit, és nem orvosolta az őt ért hátrányos megkülönböztetést.

- [11] A Kúria a 2022. október 5-én meghozott, Pfv.III.20.976/2022/3. számú végzésével a felülvizsgálatot megtagadta. Döntésében kiemelte; az indítványozó kérelmében nem adott elő indokolást arra nézve, hogy a bírói gyakorlatot miért tartja széttartónak, és azt sem igazolta, hogy az általa felvetett jogkérdésnek az ügyön túlmutató társadalmi jelentősége lenne, az a körülmény pedig, hogy álláspontja szerint a jogerős ítélet jogszabálysértő, nem adhat alapot a felülvizsgálat engedélyezésére.
- [12] 2.2. Az indítványozó a Kúria végzésével szemben – az elsőfokú és a jogerős ítéletre is kiterjedő hatállyal – az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be annak alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [13] Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésének állított sérelme kapcsán az indítványozó kifejtette, kirívóan jogszabálysértő annak megállapítása a bíróság részéről, hogy az új haszonbérlóval történt szerződéskötés nem alkalmas az egyenlő bánásmód sérelmét jelentő hátrány okozására. A jogsérelmet brit állampolgársága miatt szenvedte el, amelyet szerinte alátámaszt az a tény, hogy a vele együtt árverésen nyertes magyar állampolgárokkal az adásvételi szerződés megkötésére indokolatlan késedelem nélkül sor került, így ő közvetlen hátrányos megkülönböztetés áldozatává vált a vele összehasonlítható helyzetben lévő, árverésen nyertes magyar állampolgárokhoz képest. Amennyiben az NFA a többi ingatlan magyar állampolgárságú vevőjéhez hasonlóan vele is időben – legkésőbb 2017. február 9-ig – megkötötte volna az adásvételi szerződést, akkor az új haszonbérló az elővásárlási jogát nem gyakorolhatta volna, mivel nem teljesültek volna a Földforgalmi tv. 18. § (1) bekezdés b) pontjában és a 19. § (2) bekezdésében előírt feltételek.
- [14] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét az indítványozó abban látja, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perben a bíróságok nem értékelték az ingatlan tulajdonjogát megszerző új haszonbérló nyilatkozatát és a szerződés érvénytelensége körében előadottakat annak okán, hogy azok csak egy más típusú (relatív hatálytalanság megállapítása iránti) perben vizsgálhatók, így érdemben elbírált jogról nem lehet szó, és ez *contra legem* jogalkalmazást jelent. A tisztességes eljáráshoz való jog részét képező törvényes bíróhoz való joga azért sérült, mert a bíróságok az anyagi jogerő restriktív értelmezése következtében nem bírálták el a keresetét, ezzel megsértették a tisztességes eljáráshoz való jog részelemét képező törvényes bíróhoz való jogát. Ez egyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslati jogát is sérti, mert az anyagi jogerő korlátozó értelmezését a másodfokú bíróság nem korrigálta, és azt a Kúria sem találta felülvizsgálatra alkalmas jogi problémának. A *res iudicata* ilyen kiterjesztő értelmezése túlmutat a szakjogi felülvizsgálat keretein, és alapvető, akár a teljes jogrendszerre és joggyakorlatra kiható alkotmányossági problémát keletkeztethet.
- [15] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített joga azért sérült, mert az NFA diszkriminatív eljárása következtében az árverésre bocsátott ingatlan tulajdonjogát nem szerezhette meg, elesett a jogos várományától. Sérelmeinek reparációja nem történt meg, ezért a tulajdonhoz való jogának sérelme továbbra is fennáll.
- [16] Az indítványozó a fentiekben említett alaptörvényi rendelkezések mellett utalt az Alaptörvény 39. cikkére, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményének több cikkére is, ezekkel összefüggésben azonban kérelmet nem fogalmazott meg, és indokolást sem adott elő arra nézve, hogy milyen módon hozhatók kapcsolatba az üggyel.
- [17] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [18] 3.1. Az indítványozó meghatalmazással eljáró jogi képviselője az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül nyújtotta be. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására jogosult, mivel az alapügyben felperes volt, ami érintettségét megalapozza, jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [19] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panasz előterjesztésére kizárólag az ügy érdemében hozott döntéssel vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntéssel szemben van lehetőség. Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban is rámutatott arra, hogy a bírósági eljárást befejező végzésnek azok a végzések minősülnek, amelyeknek joghatásaként a bírósági eljárás (vagy annak valamely szakasza) befejeződik [lásd pl. 3152/2018. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [21]; 3346/2022. (VII. 21.) AB végzés (a továbbiakban: Abv1.), Indokolás [46]]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata állandó a Kúria felülvizsgálatot megtagadó végzésével szemben

előterjesztett alkotmányjogi panaszok kapcsán, a felülvizsgálatot megtagadó végzés a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és alkotmányjogi panasszal támadható [lásd pl. 3355/2022. (VII. 25.) AB végzés, Indokolás [6]; 3504/2021. (XI. 30.) AB végzés (a továbbiakban: Abv2.), Indokolás [21]]. Minderre tekintettel a Kúria mint felülvizsgáló bíróság támadott végzése e követelménynek megfelel.

- [20] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az alapügyben hozott elsőfokú és másodfokú ítélet alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálatot megtagadta, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek a másodfokú jogerős ítélet tekinthető. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, „ha a Kúria azt állapítja meg, hogy a felülvizsgáló eljárás lefolytatására nincs lehetőség, az Alkotmánybíróság a Kúriának ezen nem érdemi döntésén keresztül az ügy érdemében hozott jogerős döntést csak két esetben vizsgálhatja. Akkor *i)* ha az indítványozó a jogerős döntést a felülvizsgáló indítvánnyal egyidejűleg – az Abtv. szerinti határidőben – alkotmányjogi panasszal is megtámadta, vagy *ii)* ha a Kúria végzését mérlegelési jogkörben hozta meg, amely mérlegelés eredményére az indítványozónak bizonyosan nincs ráhatása [Ügyrend 32. § (4) bekezdés, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdésének és 27. §-ának, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 32. §-ának egységes értelmezéséről szóló 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalás I/5. pont].” [3221/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [13]; megerősítette: Abv2., Indokolás [28]]
- [21] Az indítványozó jelen ügyben a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidőben nem támadta meg, ugyanakkor a Kúria a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 411. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül a jogerős döntés állított alaptörvényellenessége vizsgálható jelen eljárásban.
- [22] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, a XV. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz, így az indítvány e körben teljesítette a törvényi feltételt.
- [23] 3.2. A továbbiakban vizsgálta az Alkotmánybíróság, hogy az indítvány megfelel-e a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek. Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozói jogosultságot megalapozza; az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit; kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvényellenességét, és semmisítse meg azt.
- [24] 3.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványban keverednek az előzményi, érvénytelenségi perrel és az NFA eljárásával kapcsolatos kifogások a személyiségi jogi és sérelemdíj megfizetése iránti eljárással összefüggésben előadott indokokkal. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével és a XV. cikk (1) és (2) bekezdésével kapcsolatos indítványozói érvek alapvetően az NFA eljárásához és az érvénytelenségi perhez kapcsolhatók, ezért utal arra az Alkotmánybíróság, hogy a személyiségi jogi, sérelemdíj megfizetése iránti per – bár kapcsolódik az előzményi érvénytelenségi perhez – nem újabb jogorvoslati eszköz, így ezen panaszelemek érdemben nem vizsgálhatók. Az Alkotmánybíróság konzekvens gyakorlata alapján ugyanis nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében említett követelményeinek és „elégletes indokolás miatt akadályozza az érdemi elbírálásnak az is, ha a támadott bírói döntés és az Alaptörvény megjelölt rendelkezése között nem állapítható meg összefüggés, vagy az alkotmányjogi értelemben nem releváns [3063/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [27]]” [3224/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [11]].
- [25] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [26] 4.1. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelme kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy mind a *contra legem* jogalkalmazás, mind a törvényes bíróhoz való jog sérelmét állítja az indítványozó

a bírói törvényértelmezés helyességét, a bíróságok jogértelmezését, a bizonyítékok értékelését és a megállapított tényállást vitatja. Az Alkotmánybíróság gyakorlata azonban e vonatkozásban kiforrott: „az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor.” (Abv1., Indokolás [71])

- [27] 4.2. A jogorvoslathoz való jog megsértését az indítványozó két relációban állítja. Egyrészt a másodfokú bíróság döntésével kapcsolatban kifogásolja, hogy az nem korrigálta az elsőfokú bíróság tévedését az anyagi jogerő restriktív értelmezését illetően. Ezen érveléssel kapcsolatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogorvoslati jog állított sérelmén keresztül az indítványozó valójában a számára kedvezőtlen bírói döntések tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját fogalmazza meg, amelyekkel a bírói mérlegelést támadja.
- [28] Másrészt az indítványozó azt is sérelmezi, hogy a Kúria megtagadta a felülvizsgálati kérelme érdemi vizsgálatát. Ezen állított sérelmet illetően az Alkotmánybíróság hangsúlyozza: „»Annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság – következetes gyakorlatának megfelelően – a Kúria döntését nem bírálhatja felül.« {3365/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; 3308/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [20]}” {3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [22]}
- [29] 5. Az Alkotmánybíróság a kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét alátámasztaná, ezért azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2023. június 6.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/186/2023.

